

Z Wysina idę w drogę

To, co mnie dzisiaj karmi pociesza i raduje
Jest to wciąż słowo Boże, co mnie zaskakuje
Osobiste pragnienie by służyć ludziom, co dziennie
Pogłębiać więzy kościoła modlitwą w Wysinie

Żyję z planem Boga względem wobec siebie
Radosna piękna przygoda darem jest jak w niebie
Kapłan doświadczając trudnych burz życiowych
To moja radość życia w słowach życzliwych

Lęku doznaję w utrapionej mej miłości duszy
Wysin zostawię ja i nie jeden parafian się wzruszy
Wiatry poruszają fale przestańcie się o mnie kłócić
Zejsć z mej drogi nie mogę, gdy bym chciał tu powrócić

Brak mi będzie zapachu ziemni jak ją rolnik orze
Tylko gwiazdy są szczęśliwe o swej nocnej porze
Ja zostawiam wam świątynię pięknie odnowioną
Niechaj wszyscy święci zobaczą ją wywyższoną

Tyle sakramentów udzieliłem, co deszcz z nieba złoty
Nigdy nie zabrakło mi słów mojego ducha otuchy
Dzisiaj żadne słowa pustki serca mojego nie ukoją
Żegnajcie wszystkie wioski zagłębioną duszą moją

Tyle lat posługi, co ta przyjaźń nasze serca splata
Już na wieży biją dzwony na spędzone tutaj moje lata
Niechaj każdy swoim sercu modlitwą życzenia mi złoży
Bym mógł pójść za Chrystusem służyć w ten świat Boży

Hieronim Borkowski